

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/88/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010819  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4217010819.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaných A. B. a spol., pre zločin vydieračského únosu spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 186 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných A. B., C. B. a prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra, proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 30.03.2022 sp. zn. 2T/95/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.08.2023 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania krajského prokurátora, obžalovaného A. B. a obžalovaného C. B. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných A. B. vinným zo zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaného C. B. z prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 364 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa X. XXXXXXXX XXXX v čase okolo 21.30 hod. v D. na E. F. G. X v priestoroch podniku H. – I. C. spoločne fyzicky napadli spolu už s odsúdeným D. D. a s ďalšou minimálne jednou neznámou osobou J. K. tým spôsobom, že ho bezdôvodne začali udierať rukami do rôznych častí tela, po čom v dôsledku týchto fyzických útokov J. K. spadol na zem, kde ho všetci traja spoločne s ďalším doposiaľ nezisteným páchatelom naďalej bili a kopali do celého tela, pričom od neho odsúdený D. D. a obžalovaný A. B., požadovali vyrovnanie jeho predchádzajúcej dlžoby voči odsúdenému D. D., obžalovaný C. B. zostal v podniku H. a následne poškodeného odsúdený D. D. s obžalovaným A. B. spoločne odviekli na parkovisko pred podnikom H. – night club, kde ho spoločne s minimálne jednou neznámou osobou opätovne fyzicky napadli, po čom spoločne naložili J. K. proti jeho vôli do batožinového priestoru tam pristaveného osobného motorového vozidla AUDI S8 tmavej farby nezisteného evidenčného čísla, s ktorým ho následne zaviezli až pred klub C. v D., kde ho po vytiahnutí z batožinového priestoru odsúdený D. D. udel umelohmotným puzdrom od výstražného trojuholníka do spánkovej oblasti v pravej časti hlavy a súčasne ho fyzicky napadli aj s ďalšou minimálne jednou neznámou osobou, čím svojím konaním spôsobili J. K. rôzne zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti minimálne 10 dní.

U obžalovaného A. B. súd I. stupňa podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený obžalovanému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zo dňa 25.03.2019 sp. zn. 3T/2/2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave zo dňa 12.11.2019 sp. zn. 4To/7/2019 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému C. B. uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 800,- eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Zároveň rozhodol, že zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie prokurátor čo do výroku o vine a výroku o treste ohľadom obžalovaného C. B. v jeho neprospech. Odvolanie podali aj obaja obžalovaní čo do výroku o vine a treste.

Prokurátor v dôvodoch písomného odvolania poukázal na to, že obžalovaný C. B. bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným iba z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výške 800,- eur, s čím sa prokurátor nestotožnil, pretože súd I. stupňa v súvislosti s rozhodovaním vo výroku o vine u tohto obžalovaného nevyhodnotil jednotlivé okolnosti prípadu objektívne a správne, ale nekriticky a účelovo iba v prospech obžalovaného C. B.. Zo skutku kladeného tomuto obžalovanému za vinu nedôvodne modifikoval skutkovú vetu obžaloby, keď tvrdil, že jeho konanie možno kvalifikovať len ako trestný čin výtržníctva, ktorého sa mal obžalovaný C. B. dopustiť v priestoroch podniku H. tým, že spoločne s D. D. a A. B. fyzicky napadol J. K.. Následné konanie tohto obžalovaného na násilnom vyvedení poškodeného z priestorov podniku H. a jeho násilnom naložení do priestoru vozidla vyhodnotil v zmysle zásady in dubio pro reo ako nedostatočne preukázané. Súd I. stupňa nebral do úvahy viaceré významné a relevantné skutočnosti, ktoré odôvodňovali kvalifikovanie predmetného skutku aj vo vzťahu k obžalovanému C. B. ako zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. Poukázal na to, že obžalovaný C. B. zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, je usvedčovaný výpoveďou samotného poškodeného J. K., ktorý v prípravnom konaní veľmi podrobne a opakovane popísal spôsob, akým bol fyzicky napadnutý v podniku H. a následne proti svojej vôli vyvedený z tohto podniku a naložený do batožinového priestoru pred ním stojaceho osobného motorového vozidla. Ako páchatelov predmetného skutku označil okrem odsúdeného D. D. a obžalovaného A. B. aj obžalovaného C. B.. Podľa výpovede tohto poškodeného, mal to byť práve obžalovaný C. B., ktorý ho po jeho vystúpení z kufru vozidla, ktorým bol proti svojej vôli unesený pred podnik C., začal naháňať, keď sa poškodený pokúsil ujsť. Z uvedeného je teda nespochybniteľné, že poškodený vo svojich výpovediach opakovane označil obžalovaného C. B. ako spolupáchatela aj pri opisovaní udalostí, keď únoscovia zastavili s vozidlom a po otvorení batožinového priestoru, v ktorom sa v tom čase nachádzal, ho fyzicky napadli a to aj obžalovaný C. B.. Okrem toho poškodený obžalovaného C. B. opoznal aj v rámci vykonaných rekognícií ako osobu, ktorá ho v podniku H. bila so zovretou päšťou do tváre a následne chytila za bundu a pomáhala ho odviecť ostatným spolupáchatelom z klubu H., kde ho opätovne aj pred týmto podnikom bila zovretou päšťou do tváre a túto osobu následne videl aj pri nočnom klube C.. Svedkyne L. L. a B. L. taktiež potvrdili, že C. B. sa aktívne podieľal na fyzickom napadnutí poškodeného J. K. v priestoroch podniku H. a následne spoločne s ďalšími dvomi spoluobžalovanými ho vyvliekli z podniku von a odišli na neznáme miesto. Výpoveď tohto svedka bola verifikovaná aj výpoveďami L. M., N. K. a D. O., hoci neboli priamymi svedkami konania obžalovaných, ale vypovedali, že aj tento obžalovaný sa mal podieľať na fyzickom napadnutí poškodeného a jeho únose. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu I. stupňa, že vina obžalovaného C. B. na vyvlečení a násilnom odvezení poškodeného J. K. z podniku H. nebola dostatočným spôsobom preukázaná, keď poškodený K. jednoznačne potvrdil, že tohto konania sa voči nemu dopustil aj tento obžalovaný. Podľa jeho názoru konanie obžalovaného nebolo správne kvalifikované a aj trest, ktorý mu bol uložený, a to trest peňažný, nie je opodstatnený, adekvátny a zákonný, keďže za zločin vydieračského únosu je možné uložiť trest na 7 až 12 rokov.

Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v časti výroku o vine a treste s tým, aby krajský súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného uzná vinným zo zločinu vydieračského únosu podľa § 20 k § 186 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe Krajskej prokuratúry Nitra a tomuto obžalovanému uloží adekvátny nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej pre zločin vydieračského únosu.

Obžalovaní C. B. a A. B. odvolanie odôvodnili prostredníctvom svojej obhajkyne konštatujúc, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustili aj títo dvaja obžalovaní. Poukázali na výpoveď svedka D. D., ktorý pôvodne v tomto konaní vystupoval ako obžalovaný a následne v procesnom postavení svedka uviedol, že C. B. a A. B. sa predmetného skutku nezúčastnili a tento nespáchali. Tento svedok uviedol, že bol to on sám s kamarátom P., kto poškodeného J. K. naložil do kufru motorového vozidla z dôvodu, že poškodený dlhoval peniaze

svedkovi D.. Uviedol tiež, že bol to on, kto poškodeného udrel a aj sa s ním pobil. Okrem toho uviedol, že C. B. sa v kritický deň v podniku H. nenachádzal. Namietali spôsob vykonania rekognície vykonanej v rámci prípravného konania a výpoveď samotného poškodeného, ktorý bol vypočutý ihneď po úraze hlavy v čase, keď výsluchu, podľa názoru obhajoby, nebol ešte schopný, pričom v spise absentuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára o schopnosti svedka podrobiť sa výsluchu. Sám svedok – poškodený uviedol, že zo strany orgánov činných v trestnom konaní bolo na neho naliehané, aby vypovedal ihneď po skutku. Pri vykonaní rekognície podľa fotografií zo dňa 09.10.2010 jednoznačne vyplýva, že neboli dodržané ustanovenia Trestného poriadku ohľadom vykonania rekognície. Podozrivé osoby boli dané všetky spoločne, pričom nebol dodržaný ani postup ohľadne fotoalbumu s osobami podobnými, akoby by sa to malo v zmysle Trestného poriadku vykonávať. Nezákonny bol aj postup polície v súvislosti s facebookovou komunikáciou svedka H. K. a poškodeného J. K., keď nebol dodržaný postup v zmysle § 90 a § 91 Tr. por. Vyšetrovateľ NAKA umožnil svedkovi H. K. kontaktovať poškodeného prostredníctvom sociálnej siete facebook v čase, kedy ešte nemal pridelenú túto vec na vyšetrovanie a trestné konanie prebiehalo na inom policajnom útvere a obhajoba nebola vyzrelená o takomto úkone, pričom svedok H. K. bol v danom čase vo výkone väzby v inej trestnej veci. Z týchto dôvodov mala obhajoba výrazné pochybnosti o autenticite tohto dôkazu a žiadali, aby súd na tento dôkaz pri hodnotení dôkazov neprihliadal.

Okrem toho poukázal na skutočnosť, že predmetná vec bola opatrením Krajského prokurátora v Nitre zo dňa 10.05.2012 odňatá vyšetrovateľovi PZ, UBOK Západ Trnava I. L. H. G. po preštudovaní spisu a podaní návrhu na podanie obžaloby a prikázaná operatívne odboru prezídia policajného zboru UBOK Bratislava, avšak až potom čo boli v danej trestnej veci vykonávané procesné úkony so svedkom K. na UBOK Bratislava v danej veci. Pokiaľ ide o zápisnicu o vydaní veci zo dňa 23.02.2012, aj v tejto vyšetrovateľ konal v rozpore so svojou právomocou a túto podľa názoru obhajoby výrazným spôsobom zneužil, čo súd pri rozhodovaní vo veci nebral na zreteľ a ani sa s tým nevysporiadal.

Nestotožnili sa s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu vydieračského únosu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 186 ods. 1 Tr. zák., ktorá kvalifikácia bola ustálená až po preštudovaní spisu a spísaní návrhu na podanie obžaloby zo strany vyšetrovateľa a to len z dôvodu, aby bolo možné opätovné zadržanie obžalovaného A. B. a jeho väzobné stíhanie. Až do jeho zadržania bola vec vyšetrovaná ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Ďalej poukázal na to, že trestné konanie trvá neprimerane dlhú dobu, kedy nebezpečnosť stíhaného trestného činu podľa názoru obhajoby pominula. Poukázal na porušenie čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.11.1998 stanovujúce právo každého občana, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Keďže trestné konanie trvá neúmerne dlhú dobu a obžalovaní podali aj návrh na zastavenie trestného konania, súd I. stupňa sa s týmto návrhom nevysporiadal ani v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. S poukazom na tieto skutočnosti navrhli, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec tomuto vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora, obhajkyňa obžalovaných, ako aj samotní obžalovaní zotrvali na dôvodoch odvolania.

Obžalovaný A. B. doplnil toto odvolanie tým, že poškodeného nepoznal, celú vec „nafúkla“ NAKA, ktorá ovplyvnila tanečníčky tohto baru v tom, že im uviedla, ako majú vypovedať, keďže vedeli, že sú užívateľkami drog. Sám D. povedal, že on s tým nemá nič spoločné a on kvôli D. dostal 25 rokov. Tento obžalovaný tvrdil, že spoluobžalovaný C. B. v kritický deň v podniku H. nebol.

Obžalovaný C. B. zopakoval, že v roku 2010 na mieste činu nebol. Pokiaľ K. popísal páchatel'a ako osobu vysokej vyšportovanej postavy a ukázal na jeho fotku, tvrdil, že nikdy vysoký nebol a nebol ani vyšportovaný. Poškodeného prvýkrát videl na súde v Komárne. Tvrdil, že sa mu podarilo vypátrať osobu, ktorá tam mala byť a to P. G.. Kvôli tejto veci sa mu rozpadlo manželstvo a on už 13 rokov dokazuje, že sa tohto trestného činu nedopustil.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní, Krajský súd v Nitre podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa na hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné dôkazy, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal a na základe ktorých správne rozhodol o vine oboch obžalovaných.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že skutkové zistenia obsiahnuté v napadnutom rozsudku vo výroku o vine vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na správne zistenie skutkového stavu.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami uvedenými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. v potrebnom a dostatočnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu obžalovaných.

Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, popreli spáchanie skutku kladeného im za vinu. Obžalovaný A. B. uviedol, že v kritický deň sa mal stretnúť v klube H. s J. C.. S týmto sa v bare aj skutočne stretol, pričom D. D., s ktorým tam prišiel, sa s niekým rozprával a následne on a D. D. išli do Budapešti. Až cestou sa dozvedel, že to mal byť muž, ktorému D. predal auto a on mu zaň nezaplatil. Pokiaľ ide o C. B., tento vo svojej výpovedi uvádzal, že si nepamätá, že by v uvedený deň bol v predmetnom bare, nikdy nikoho neudrel, ani sa nikdy nebil. K veci bol ako svedok vypočutý aj D. D. potom, čo urobil vyhlásenie o vine, jeho vec bola vylúčená na samostatné konanie a o jeho vine bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/142/2012 zo dňa 03.10.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/30/2018 zo dňa 25.04.2018. D. D. ako svedok uviedol, že je pravdou, že mal nedorozumenie s poškodeným J. K., ktorý mu neuhradil peniaze za motorové vozidlo, ktoré mu predal. V kritický deň bol s A. B. aj s osobou meno P. alebo P. v podniku H. v D. a keď videl poškodeného, tak ho chytil za šaty a žiadal ho, aby mu povedal, prečo mu peniaze nevrátil. Začali sa biť a keďže boli obaja pod vplyvom alkoholu, spadli na zem, pričom biletár im povedal, aby išli von a preto s poškodeným a „Peťom“ vyšli z podniku, kde sa s poškodeným opäť pobil a A. B., ktorý vyšiel za nimi, im povedal, aby išli do iného baru. Vtedy vymyslel, že zoberú so sebou aj poškodeného a to tak, že ho dali do kufru vozidla. Cestou sa zastavili ešte pre P. A.. Pri bare C. v D. otvoril kufor, kde bol poškodený, ktorý z tohto kufru vystúpil a ony následne odišli aj s A. B. do Maďarska. O skutku ihneď po jeho spáchaní ešte v nemocnici vypovedal sám poškodený, ktorý opísal, ako sa mal skutok stať, tvrdil, že do podniku H. v D., kde on bol, prišiel D. D. s ďalšími tromi osobami, z ktorých opoznal iba C. B., A. B.. D. D. ho začal bezdôvodne udierať, pričom sa pridali ďalšie hore tri spomínané osoby a keď spadol na zem, ešte aj na zemi ho bili a kopali rukami po celom tele. Tvrdil, že D. D., A. B. a C. B. ho násilu vyviedli z podniku H., kde ho napadli a naložili do kufru auta. Ešte počas cesty sa kontaktoval s políciou, keď vozidlo zastavilo a D. D. otvoril kufor, ešte ho napadol aj umelohmotným výstražným trojuholníkom a taktiež tvrdil, že ho bil A. B. a C. B.. Potom sa mu podarilo ujsť a bol políciou prevezený do nemocnice v Komárne. Následne bol vypočutý aj dňa 16.07.2012, kde skutok opísal obdobne, avšak už pred Okresným súdom Komárno dňa 17.12.2013 priznal len výmenu názorov s D. D. a A. B.. Poprel, že by došlo k fyzickému útoku. K tomuto došlo až pred podnikom H., kde D. nastúpili do auta a odišli. Potom dostal ranu do hlavy, bol fyzicky atakovaný a naložený do auta a odvezený. K predchádzajúcim výpovediam podľa jeho vlastného vyjadrenia bol donútený likvidáciou jeho rodiny.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných, že predmetného skutku sa ani jeden z nich nedopustil, čo mal potvrdiť aj svedok D. D., k tomuto je potrebné uviesť, že D. D. ako svedok vypovedal, že ani jeden z týchto obžalovaných nenapadli poškodeného J. K., avšak pokiaľ ide o ostatné skutočnosti a priebeh deja, vypovedal v podstate zhodne ako poškodený. Tejto výpovedi najmä pokiaľ ide o účasť oboch obžalovaných na spáchaní skutku, správne súd I. stupňa neuveril, pretože o skutočnosti, že k napadnutiu poškodeného došlo k bare H., vypovedali Q. C., R. A., S. T., L. L. a B. L.. Z ich výpovedí vyplynulo, že v bare H. došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného J. K., ktorý bol predtým v bare a keď tam prišiel

D. s tromi kamarátmi, tak D. poškodeného mal napadnúť, pričom svedok A. videl iba toľko, že K. leží na zemi a D. a A. B. ho zo zeme dvíhajú. Ďalší kamaráti boli kúsok od nich a D. s A. B. držiak poškodeného pod pazuchou ho vyniesli von. Pokiaľ ide o C. B., tohto potom už videl sedieť v boxe v bare. Uvedené potvrdila aj svedkyňa S. T. aj Q. C., že poškodeného viedli len dve osoby a dvaja zostali v bare. Aj svedkyňa L. vo svojej výpovedi potvrdila, že pokiaľ ide o obžalovaného C. B., ten poškodeného len jedenkrát kopol a následne si sadol do boxu a D. s A. B. poškodeného vyviedli von.

O tom, že poškodený bol fyzicky napadnutý a boli mu spôsobené zranenia, jednoznačne svedčí skutočnosť, že potom, čo polícia poškodeného našla, bol prevezený do nemocnice, kde bol hospitalizovaný a zranenia poškodeného sú popísané v znaleckom posudku znalca MUDr. Rastislava Rozborila, z ktorého vyplýva, že poškodený dňa 08.10.2010 utrpel zranenia a to viacpočetné kožné odreniny na tvári a hlave, pomliaždenie prednej brušnej steny, tržnú ranu na dolnej pere, zlomeninu nosových kostí, povrchové škrabance v oblasti chrbta, menšiu kožnú odreninu na pravom ramene a v oblasti ľavého pleca a kožnú odreninu na vonkajšom členku ľavej nohy, pričom tieto zranenia boli spôsobené vonkajším mechanickým násilím tupého charakteru. Doba liečenia a práceneschopnosti týchto zranení podľa znaleckého posudku bola 10 až 14 dní. Poškodený na druhý deň z nemocnice odišiel a matke uviedol, že bol v bare H. napadnutý.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ ide o výpovede svedkov, títo na ostatných hlavných pojednávaniach sa podrobne ku skutku už nevedeli vyjadriť vzhľadom na odstup času a preto vychádzal z ich výpovedí z prípravného konania, ktoré boli na hlavných pojednávaniach prečítané.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo preukázané, že poškodený mal s D. D. v bare H. nedorozumenie ohľadne toho, že poškodený J. K. D. D. nezaplatil celú kúpnu cenu motorového vozidla, ktoré mu D. predal. Keď D. aj s obžalovanými C. B. a A. B. a ďalšou nestotožnenou osobou prišli do baru H. v D. a D. uvidel poškodeného, s týmto mal nedorozumenie a bol D. D. napadnutý, pričom poškodeného v tomto bare fyzicky napadli aj A. B. a C. B. spolu s touto neznámou osobou, ktorú nikto z prítomných v bare neopoznal. Z výpovedí vypočutých svedkov, pracovníkov baru a tanečníc bolo preukázané, že skutočne J. K. napadli štyri osoby, pričom iba dve osoby a to A. B. a D. D. odniesli resp. vyvliekli poškodeného von z baru. Pokiaľ ide o obžalovaného C. B., i napriek tomu, že poškodený tvrdil, že aj tento ho napadol ešte aj pred barom a následne aj potom, ako bol unesený v motorovom vozidle Audi S8 aj pri bare C., o tejto skutočnosti vypovedal iba samotný poškodený, pričom ďalší svedkovia potvrdili, že C. B., potom ako fyzicky napadol poškodeného vo vnútri baru H., tento v bare zostal a sadol si do boxu, pričom poškodeného von mali vyvádzať iba obžalovaný A. B. a D. D..

Na základe týchto skutočností potom správne súd I. stupňa konštatoval, že vznikli pochybnosti o tej skutkovej okolnosti, že C. B. sa mal dopustiť aj vydieračského únosu, keďže nebolo bez akýchkoľvek pochybností možné konštatovať, že skutočne C. B. bol muž, ktorý poškodeného spoločne s D. D. a A. B. naložili do kufra a uniesli ho k baru C..

Na základe týchto skutočností a ďalších dôkazov, ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol súd I. stupňa, vina oboch obžalovaných bola preukázaná.

Správne potom súd I. stupňa konanie obžalovaného C. B. kvalifikoval len ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože spoločným konaním sa dopustil fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania násilím, keď sa zúčastnil fyzického napadnutia J. K. v bare H., kde spolu so spoluobžalovaným A. B. a odsúdeným D. D. a neznámou osobou zbili poškodeného J. K..

Ani odvolací súd nemal dôvod kvalifikovať konanie tohto obžalovaného aj ako zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák., pretože nebolo nad všetky pochybnosti preukázané (okrem výpovede poškodeného, ktorý nakoniec vypovedal o tom, že k tejto výpovedi bol donútený), že aj tento obžalovaný sa mal dopustiť konania napĺňajúceho znaky hore uvedenej skutkovej podstaty vydieračského únosu, pretože nebolo preukázané, že obžalovaný C. B. po fyzickom napadnutí poškodeného vo vnútri baru, tohto vyvliekol z baru, pred barom ho opätovne napadol a nebolo preukázané, že by poškodeného proti jeho vôli naložil do prístaveného osobného motorového vozidla Audi S8, keď podľa výpovedí ostatných svedkov zostal v bare.

Rovnako bola preukázaná aj vina obžalovaného A. B., keď aj tento fyzicky napadol poškodeného v bare H. a spolu s D. D. tohto vyvliekol von, proti jeho vôli mu bránil užívať osobnú slobodu, keď ho zavreli do kufra motorového vozidla z dôvodu, aby si takto vynútili poskytnutie plnenia majetkovej povahy, t.j. aby prinútili poškodeného k zaplateniu zvyšku kúpnej ceny za motorové vozidlo, ktoré poškodenému predal D. D..

Správne bolo konanie obžalovaného A. B. kvalifikované ako zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa 20 Tr. zák. k § 186 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. taktiež spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných uvedených v odvolaní, najmä týkajúcich sa výpovede svedka H. K., k tomuto odvolací súd udáva, že táto výpoveď bola vykonaná zákonným spôsobom a aj facebooková komunikácia, ktorá bola zabezpečená do spisového materiálu, bola zabezpečená v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a táto svedčí iba o tom, že obžalovaný A. B. a D. D. mali tohto svedka žiadať, aby sa skontaktoval s poškodeným, aby tento nepodával trestné stíhanie, resp. aby odvolal trestné oznámenie. Tento svedok nebol priamym svedkom skutku. Pokiaľ ide o samotnú facebookovú komunikáciu, túto svedok sám dobrovoľne polícii vydal.

Neobstojí ani námietka obhajoby, že rekognícia, ktorej sa zúčastnil poškodený na základe predloženého fotoalbumu, nebola v súlade so zákonom, pretože poškodenému boli predložené dva fotoalbumy s fotografiami viacerých osôb, medzi ktorými boli aj títo dvaja obžalovaní, pričom svedok na základe týchto fotoalbumov opoznal oboch týchto obžalovaných.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku, že bolo potrebné v prípade obžalovaných zastaviť trestné stíhanie vzhľadom na neprimerane dlhú dobu, po ktorú trvá trestné konanie, s týmto sa odvolací súd nestotožnil, pretože dĺžka trestného konania nie je dôvodom na zastavenie trestného stíhania, ale táto dĺžka trestného konania môže byť zohľadnená pri ukladaní trestu.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti a na správne dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré súd v podrobnostiach poukazuje, mal aj odvolací súd za to, že vina týchto obžalovaných, tak ako ju ustálil súd I. stupňa, na spáchaní skutku bola jednoznačne a nepochybne preukázaná a konanie obžalovaných bolo potom aj správne právne kvalifikované.

Pokiaľ ide o tresty, u obžalovaného A. B. prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zo dňa 25.03.2019 sp. zn. 3T/2/2018 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave zo dňa 12.11.2019 sp. zn. 4To/7/2019, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, pričom mal za to, že tento trest je trestom postačujúcim na prevýchovu obžalovaného a preto správne upustil od uloženia súhrnného trestu.

Pokiaľ ide o obžalovaného C. B., na tohto sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Priestupku pred spáchaním skutku sa dopustil iba jedenkrát. Súd I. stupňa nezistil žiadne priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, keď vychádzal z toho, že skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia, ktoré však má v súčasnosti zahladené a preto nemožno konštatovať, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Vzhľadom na spôsob spáchania činu, jeho následok a dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku, aj odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že na jeho prevýchovu bude postačujúce pôsobiť výchovným trestom a to trestom peňažným vo výške 800,- eur, pričom mu stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace v prípade, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený.

S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd nezistil žiadny dôvod na zmenu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a preto odvolania obžalovaných C. B. a A. B., ako aj krajského prokurátora, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.